CHƯƠNG 2251

Ta muốn mua đạo lữ của ngươi

Hạ Nhân cũng không đến quá gần quyền ấn kia, chỉ khoanh chân ngồi xuống trên đỉnh núi!

Hơn nữa, với thần niệm và ngộ tính hiện giờ của hắn, đạo pháp nơi này đã đủ để hắn lĩnh ngộ rồi.

Nhiều quá, ngươi cũng không thể tiêu hóa, tiếp nhận hết được.

Hạ Nhân nuốt một viên Thiên Tâm Thần Đan để tăng ngộ tính, sau đó bắt đầu lĩnh ngộ chân ý của sức mạnh đang phiêu đãng trong hư không.

Không lĩnh ngộ thì không biết, vừa lĩnh ngộ, Hạ Nhân lập tức cười khổ: Khó quá!

Gần như chẳng khác gì lĩnh ngộ pháp tắc không gian.

Muốn dựa vào việc lĩnh ngộ pháp tắc sức mạnh để cải thiện thần thông của mình, Hạ Nhân cảm thấy nếu không mất vài trăm năm, thậm chí vài nghìn năm thì không thể nào làm được.

Lúc này, Hạ Nhân đã hơi muốn từ bỏ.

Tu vi hiện giờ quá thấp, hay là đợi sau này đạt đến Thần Vương cảnh rồi hãy cải thiện thần thông về lực đạo của Hỗn Độn Kim Kinh.

Nghĩ đến đây, Hạ Nhân lại lấy đôi găng tay tử kim ra.

Có điều, nơi này đã tràn ngập đạo pháp thuộc tính sức mạnh, vậy ta dùng Hồng Mông Tử Kim ngưng tụ một ít chắc cũng không thành vấn đề nhỉ.

“Tụ...” Hạ Nhân dùng thần niệm dẫn dắt đạo pháp xung quanh ngưng tụ lại, sau đó bám lên đôi găng tay tử kim.

Lúc đầu cần Hạ Nhân dẫn dắt, nhưng một khi đã tụ tập được một ít đạo pháp thì về sau không cần dẫn dắt nữa. Sức mạnh pháp tắc thuộc tính lực đạo kia sẽ cuồn cuộn không ngừng ngưng tụ tới.

Tốc độ này nhanh hơn việc chỉ lĩnh ngộ đơn thuần cả nghìn cả trăm lần!

Rất nhanh, mắt thường cũng có thể thấy một khối chân ý đạo pháp cực lớn ngưng tụ tới, mang màu tím.

Tốc độ này còn nhanh hơn ngưng tụ đạo pháp giữa đất trời, bởi vì chân ý nơi đây đặc biệt nồng đậm.

Hơn nữa, khối chân ý này còn là đạo pháp do Thần Đế lĩnh ngộ.

Mấy ngày sau, đạo pháp trên găng tay càng lúc càng nhiều, đến mức phát ra ánh sáng yếu ớt.

Có thể tưởng tượng, đợi lát nữa ngưng tụ thêm nhiều hơn, nó sẽ càng sáng.

Hạ Nhân không dám để đôi găng tay tử kim tiếp tục ngưng tụ, bèn trực tiếp lấy khối chân ý này ra, đặt vào hộp ngọc cất giữ.

Cứ thế qua một tháng, Hạ Nhân đã thu thập được năm sáu khối chân ý đạo pháp sức mạnh màu tím.

Nếu đem những thứ này ra lĩnh ngộ, cũng đủ để Hạ Nhân lĩnh ngộ mấy trăm nguyên rồi.

Dù sao đây cũng là đạo pháp Thần Đế cấp cao.

Nhưng đúng lúc này, bỗng nhiên một bóng người đáp xuống trước mặt Hạ Nhân.

Người tới không ai khác, chính là kẻ mặc đạo bào màu nâu đỏ trước đó từng muốn Hạ Nhân đổi chỗ ngồi trên thuyền.

Thần Vương cảnh tầng bốn, tu sĩ chuyên tu lực đạo.

“Đồ tốt!” Ánh mắt người kia lướt qua Hồng Mông Tử Kim trong tay Hạ Nhân, lóe lên một tia tham lam.

“Nhìn thần cách giữa mi tâm của ngươi, hẳn không tu hành đại đạo lực đạo, vậy tại sao lại đến đây thu thập chân ý đại đạo lực đạo?” Hắn trực tiếp ngồi xuống đối diện Hạ Nhân: “Đạo hữu đừng hiểu lầm, ta không có ý tham lam Hồng Mông Tử Kim trong tay ngươi!”

Hạ Nhân cười cười, nói: “Ta không hiểu lầm!”

“Đạo hữu...” Kẻ kia cười hì hì sán lại gần Hạ Nhân, hạ giọng hỏi: “Người phụ nữ ngực lớn lúc trước thật sự là đạo lữ của ngươi à?”

Kẻ này vẫn nhớ mãi không quên Trịnh Hồng Lộc!

Hạ Nhân gật đầu: “Đúng vậy... Ta lừa ngươi làm gì?”

“Ngươi xem...” Trong lúc nói chuyện, Hạ Nhân còn lấy ngọc giản đăng ký hôn phối của mình và Trịnh Hồng Lộc ra.

“Chậc chậc chậc...” Kẻ kia nói: “Tiểu tử ngươi không nói dối à... Ta hiểu rồi... Người phụ nữ kia vừa nhìn đã biết rất dễ lừa, ngươi làm vậy là muốn lấy thần lực trên người nàng, sau này lúc hòa ly thì chia được một nửa tu vi chứ gì?”

Hạ Nhân cất ngọc giản đăng ký hôn phối đi, chỉ cười mà không nói.

Kẻ kia tiếp tục: “Thứ nàng ta ham muốn là sắc đẹp của ngươi, ta thừa nhận ngươi rất đẹp trai...”

“Nhưng mà... đạo hữu à, ở bên một người phụ nữ có tu vi cao hơn, sớm muộn gì nàng ta cũng sẽ hại ngươi!”

“Thế này đi, ngươi nhường nàng ấy cho ta... Ta nguyện trả một cái giá nhất định, thế nào?”

Hạ Nhân nói: “Đạo lữ của ta rất tốt... Không chỉ dáng người đẹp, tính tình còn rất đơn thuần... Nàng ấy thật lòng thật dạ đối xử tốt với ta, ngươi bảo ta rời xa nàng ấy, ta không nỡ!”

“Hơn nữa, ngươi có thể cho ta lợi ích gì?”

Người kia suy nghĩ một lát, không lập tức hứa hẹn mà hỏi: “Xin hỏi đạo hữu tên gì?”

Hạ Nhân nói: “Đạo hữu không còn gì để nói nữa sao?”

“Vừa rồi ngươi đã xem ngọc giản đăng ký hôn phối của ta rồi, giờ còn hỏi ta nên xưng hô thế nào?”

“Hê hê hê... Hạ đạo hữu à...” Người kia nói: “Tại hạ Điền Quang Long...”

“Đạo hữu không biết đâu, người phụ nữ này thật sự có mọi phương diện đều hợp ý ta!”

Dung mạo của Trịnh Hồng Lộc đương nhiên không tệ, chẳng những xinh đẹp mà vóc dáng cũng rất不错.

Dù sao nàng cũng có một người cô được mệnh danh là đệ nhất mỹ nhân Thần giới. Cô đã đẹp như vậy, cháu gái sao có thể kém được?

“Điền đạo hữu...” Hạ Nhân nói: “Ngươi hẳn là tu sĩ đại đạo lực đạo nhỉ?”

“Đúng!” Điền Quang Long gật đầu: “Lão phu là Thần Vương cảnh tầng bốn!”

Hạ Nhân nói: “Ta cần bản nguyên đại đạo lực đạo, ngươi có không?”

“Hơn nữa, ít nhất phải là lục phẩm...”

“Thấy ngươi có thành ý như vậy, đưa ta mười phần bản nguyên đại đạo lực đạo lục phẩm, ta sẽ nhường đạo lữ cho ngươi!”

Điền Quang Long suýt hộc máu: “Mười... mười phần?”

Hạ Nhân nói: “Nếu là đạo lữ của ngươi, người khác muốn mua, ngươi sẽ bán rẻ sao?”

Điền Quang Long nói: “Nói cũng phải... Thế này đi... Ta có hai phần bản nguyên đại đạo lực đạo ngũ phẩm, ngươi xem thử!”

Hạ Nhân trực tiếp thu lấy, nói: “Không đủ!”

“Hơn nữa phẩm cấp cũng quá thấp!”

Điền Quang Long nói: “Ngươi chẳng qua chỉ là Thần Tôn cảnh, bản nguyên ngũ phẩm vừa đủ cho ngươi lĩnh ngộ, hơn nữa ngươi còn có thần cách đạo pháp không gian, cần bản nguyên cao cấp như vậy làm gì?”

Hạ Nhân nói: “Ngươi đừng quản, không có mười phần bản nguyên, ta không thể nào bán vợ mình cho ngươi!”

“Mười phần bản nguyên đại đạo lực đạo, hơn nữa ngươi còn muốn loại lục phẩm, nhiều quá rồi!” Điền Quang Long nói: “Ta thật sự không có nhiều như vậy!”

Hạ Nhân hỏi: “Vậy ngươi có bao nhiêu, lấy hết ra cho ta xem!”

“Ngươi sợ gì chứ?” Hạ Nhân nhìn vẻ mặt khó xử của Điền Quang Long: “Ngươi quên rồi à, ngươi là Thần Vương, ta chỉ là Thần Tôn. Giao dịch không thành thì ta trả lại cho ngươi, ngươi còn sợ ta quỵt đồ của ngươi sao?”

Điền Quang Long suy nghĩ một lát, nói: “Nói cũng phải... Được thôi!”

“Bản nguyên tứ phẩm có sáu khối, ta không dùng đến nữa!”

“Ngũ phẩm thì hết rồi, vừa nãy đã đưa ngươi hai phần!”

“Bản nguyên đại đạo lực đạo lục phẩm, ta còn một phần!”

“Hơn nữa chỉ có đúng một phần này thôi!”

“Đây là thứ mấy ngày trước ta vừa giao dịch được với người khác!”

Hạ Nhân thu sạch tất cả bản nguyên vào một lượt, nói: “Chỗ này của ngươi cũng ít quá, không đủ...”

“Thế này đi!” Hắn hít sâu một hơi, nhìn kẻ trước mặt: “Ngươi... chẳng phải cũng là tu vi Thần Vương cảnh sao?”

“Ngươi ngưng tụ cho ta hai phần bản nguyên của hai loại đạo pháp khác nhau, cộng thêm số ngươi đưa ta lúc trước, chúng ta sẽ thành giao!”

Điền Quang Long suýt sụp đổ: “Ngươi đây chẳng phải muốn lấy mạng ta sao?”

“Đưa ngươi hai phần bản nguyên đạo pháp, ta... ta ít nhất phải mất trăm nguyên thời gian mới khôi phục được!”

Hạ Nhân nói: “Được thì được, không được thì thôi!”

“Ngươi cũng nói là trăm nguyên mà, trong trăm nguyên thời gian ấy có mỹ nhân ở bên, chẳng phải sẽ trôi qua rất nhanh sao?”

“Ngươi không đưa thì thôi, sau này ta hòa ly, thứ nhận được còn nhiều hơn!”

“Được được được!” Điền Quang Long nói: “Đây là ngươi nói đấy, ngươi đừng lừa ta, nếu không ngươi biết hậu quả rồi!”

Hạ Nhân nói: “Yên tâm, nếu ta lừa ngươi, sau này ngươi cứ vỗ một chưởng giết ta là được!”

Ta, vô địch cùng cảnh giới

Điền Quang Long nghiến răng: “Ta đồng ý với ngươi!”

“Nhưng tốt nhất tiểu tử ngươi đừng giở trò với ta!”

“Sau này nếu ngươi đổi ý, lão tử tự có cách giết chết ngươi!”

“Nhỡ đâu sau này ngươi đồng ý, nhưng nàng ấy lại không đồng ý thì phải làm sao?” Điền Quang Long hỏi Hạ Nhân.

Hạ Nhân nói: “Không đâu, tiền bối... Đạo lữ của ta dịu dàng, thấu tình đạt lý lắm!”

“Chỉ cần là lời ta nói, nàng ấy đều sẽ nghe!”

“Được!” Điền Quang Long yên tâm: “Ngươi chờ đó!”

Nói xong, hắn hít sâu một hơi, sau đó trực tiếp ngưng tụ bản nguyên pháp tắc đại đạo sức mạnh.

Vì bản thân Điền Quang Long là tu sĩ Thần Vương cảnh, nên bản nguyên ngưng tụ ra cũng là lục phẩm.

Ngưng tụ bản nguyên rất nhanh, chỉ mất khoảng mười nhịp thở.

Một đoàn bản nguyên lục phẩm màu tím, lớn chừng nắm tay, được hắn đưa tới trước mặt Hạ Nhân.

Lúc này, sắc mặt tên này trắng bệch, cả người yếu ớt.

“Không được rồi!” Điền Quang Long hít sâu một hơi, nói: “Ta cần nghỉ ngơi một lát!”

Hạ Nhân cũng không vội, hắn thu lại pháp đại đạo sức mạnh lục phẩm, sau đó ném vào Tụ Bảo Bồn.

Mấy ngày sau, sắc mặt Điền Quang Long xem như đã khôi phục, hắn lại ngưng tụ đạo pháp.

Lần này sau khi ngưng tụ đạo pháp xong, sắc mặt hắn càng thêm trắng bệch, trông hệt như đã bị vắt kiệt sức lực.

“Được rồi, bây giờ có thể được chưa!” Hắn đưa đoàn bản nguyên lục phẩm cuối cùng tới trước mặt Hạ Nhân.

Hạ Nhân thu bản nguyên lại, hỏi: “Tiền bối... Bản thể của ngài là nhân tộc sao?”

“Không phải!” Điền Quang Long thở hồng hộc hai hơi, nói: “Bản thể của ta là Đằng Long!”

“Đằng Long?” Đây là lần đầu tiên Hạ Nhân nghe nói đến chủng tộc này.

Hắn thử dùng Động Hư Chân Mục nhìn một cái, nhưng vẫn không thể nhìn thấu rốt cuộc bản thể của đối phương có hình dạng thế nào.

“Tiền bối...” Hạ Nhân quan sát Điền Quang Long từ trên xuống dưới, nói: “Tinh huyết trên người ngài có bán không?”

“Ta muốn mua một ít tinh huyết!”

“Cút!” Điền Quang Long lập tức nổi giận: “Ngươi xem ta là gì hả?”

Hạ Nhân cười cợt nhả, nói: “Nếu tiền bối đã là người của Đằng Long tộc, chắc hẳn thân hình to lớn lắm. Thôi vậy, ta cũng không cần tinh huyết của ngài nữa, chỉ cần máu bình thường, cho ta mấy thùng cũng được, vãn bối cần dùng để luyện thể!”

“Không được, không được... Thật sự không được!” Điền Quang Long xua tay, nói: “Chuyện này không thương lượng gì hết!”

“Bây giờ những thứ ta đưa cho ngươi, ngươi cũng đã nhận đủ rồi, lời hứa của ngươi cũng nên được thực hiện chứ?”

Hạ Nhân gật đầu: “Đi thôi, tiền bối, chúng ta ra khỏi tiểu Chúa Tể cảnh trước rồi nói!”

Những thứ cần lấy đã lấy được, Hạ Nhân cũng gần như đến lúc phải đi rồi.

Tiếp tục ở lại đây cũng chẳng còn ý nghĩa gì lớn.

Tiểu Chúa Tể cảnh có một lối ra ngay bên cạnh lối vào, hai người men theo lối ra đi ra ngoài.

Ba người Trịnh Hồng Lộc nhìn thấy Hạ Nhân ra khỏi bí cảnh, ai nấy đều mang vẻ thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng sau khi nhìn thấy Điền Quang Long phía sau Hạ Nhân, sắc mặt cả ba lại sa sầm xuống.

“Ha ha ha...” Điền Quang Long với sắc mặt trắng bệch cười lớn, trực tiếp đi tới trước mặt Trịnh Hồng Lộc, nói: “Ôi chao, đạo hữu... Ta và phu quân của cô đã giao dịch xong, hắn bán cô cho ta rồi!”

“Từ hôm nay trở đi, cô chính là nương tử của ta!”

“Cô cứ yên tâm, Điền Quang Long ta là người thương phụ nữ nhất!”

“Sau này đi theo ta, đảm bảo sẽ khiến cô vui vẻ vô cùng!”

“À đúng rồi, ta cũng sẽ không giống một số kẻ, chỉ nghĩ đến chuyện chia mất một nửa tu vi của cô!”

Vừa nghe Điền Quang Long nói vậy, Trịnh Hồng Lộc vô cùng kinh hãi, trên mặt còn lộ ra vẻ ghê tởm.

Nhưng nghe hắn nói tiếp, Trịnh Hồng Lộc lại bật cười.

“Phu quân ta thật sự bán ta cho ngươi sao?” Nàng hỏi Điền Quang Long.

Điền Quang Long nói: “Đúng là như vậy!”

Trịnh Hồng Lộc lại hỏi: “Hắn đồng ý rồi?”

Điền Quang Long nói: “Đúng vậy, hắn đồng ý rồi!”

Nụ cười trên mặt Trịnh Hồng Lộc lập tức tắt ngấm, nàng nói: “Hắn đồng ý, nhưng ta không đồng ý!”

“Cô không đồng ý?” Điền Quang Long sững sờ: “Không... Không phải...”

Trịnh Hồng Lộc nói: “Tại sao ta phải đồng ý?”

“Không đúng, không đúng...” Điền Quang Long quay đầu, hung hăng nhìn Hạ Nhân, nói: “Hạ đạo hữu... Chính ngươi nói nàng ấy nghe lời nhất, chỉ cần ngươi nói một câu, nàng ấy sẽ đồng ý!”

“Đúng vậy!” Không đợi Hạ Nhân lên tiếng, Trịnh Hồng Lộc đã tiếp lời: “Mỗi câu phu quân ta nói, ta đều sẽ tuân theo. Ta là người nghe lời nhất mà!”

Điền Quang Long hỏi: “Vậy bây giờ vì sao cô lại không đồng ý?”

Trịnh Hồng Lộc cười tươi, để lộ hai hàm răng trắng sáng: “Bây giờ hắn không còn là phu quân của ta nữa, đương nhiên ta sẽ không nghe lời hắn!”

“Các ngươi... Các ngươi chơi ta?”

“Hừ hừ... Ngươi tưởng lão tử không nghĩ ra thủ đoạn của đám hề các ngươi sao?”

Sự phẫn nộ trên mặt Điền Quang Long biến mất, thay vào đó là vẻ đắc ý: “Hạ Nhân, ngươi nghĩ ta là kẻ ngốc à?”

“Nói cho ngươi biết... Trước sức mạnh tuyệt đối!”

“Bây giờ lão tử đã trả vốn, còn các ngươi thì mắc nợ nhân quả với ta!”

“Lúc này ta ra tay, hợp tình hợp lý, cũng sẽ không vướng phải nhân quả!”

Ngay sau đó, khí thế trên người Điền Quang Long đột nhiên tăng vọt, sắc mặt vốn trắng bệch của hắn cũng khôi phục huyết sắc.

“Ngươi...” Đồng tử Hạ Nhân hơi co lại: “Bản nguyên của ngươi không hề tổn thất!”

“Thông minh đấy...” Điền Quang Long cười lớn: “Ngươi tưởng ta không nhìn thấu trò hề vụng về của ngươi sao? Nói thật cho ngươi biết, lão tử đang phối hợp diễn kịch với ngươi đấy... Hai đoàn bản nguyên kia vốn không phải do ta tự ngưng tụ!”

“Bây giờ, thân phận giữa thợ săn và con mồi đã đổi chỗ!”

“Ha ha ha... Ngươi đã nhận đồ của ta, người phụ nữ kia sẽ thuộc về ta!”

“Lão phu biết chỗ dựa của ngươi. Ngươi cảm thấy một kẻ chỉ ở Thần Vương cảnh tầng bốn như ta không thể nào là đối thủ của Thần Vương cảnh tầng mười, đúng không?”

Sắc mặt Hạ Nhân vẫn vô cùng bình thản, hắn phất tay thu Mộ Thanh Đồng và Thái Chân vào không gian Hồng Mông, sau đó nói với Điền Quang Long: “Ta không nghĩ vậy!”

“Thực lực của ngươi thế nào, ta chưa từng quan tâm!”

“Ha ha ha...” Điền Quang Long nói: “Trên đời này, cuối cùng vẫn phải dùng thực lực để lên tiếng!”

“Quên nói cho ngươi biết, tu sĩ đại đạo sức mạnh là vô địch cùng cảnh giới!”

“Đừng nói tầng mười, cho dù tầng mười hai đến đây, cũng phải quỳ xuống trước mặt ta!”

Đạo pháp và thần lực trong cơ thể Điền Quang Long ngưng tụ, hắn không dùng bất kỳ thần khí nào, chỉ tung một quyền về phía Trịnh Hồng Lộc.

Ngay sau đó, trong hư không ngưng tụ một hư ảnh nắm đấm màu tím lớn chừng một trượng.

Nắm đấm không lớn, chỉ khoảng một trượng.

Nhưng trên nắm đấm lớn chừng một trượng ấy lại tràn ngập sức mạnh bùng nổ.

Trịnh Hồng Lộc không hề sợ hãi, nàng mỉm cười, sau đó đưa ngón tay ra khẽ điểm vào nắm đấm: “Hư Vô Tiễu Sát...”

Vô số pháp tắc không gian xung quanh bao bọc thần lực, ép tới.

Thần thông này nàng có thể thi triển, nhưng lại không phát huy được hiệu quả lớn nhất.

Thế nhưng điều khiến Trịnh Hồng Lộc không ngờ tới là sức mạnh trên nắm đấm kia lại thật sự vô cùng cường hãn, ầm một tiếng đã phá tan phong tỏa của Hư Vô Tiễu Sát, tiếp tục lao về phía Trịnh Hồng Lộc.

Hạ Nhân lo Trịnh Hồng Lộc không đỡ nổi đòn này, lập tức thi triển Hư Không Tật Động lướt tới trước mặt nàng, sau đó ầm một tiếng mở bung Ngũ Hành Ngự Quân Tán.

Hiện giờ Ngũ Hành Ngự Quân Tán đã được hắn cường hóa thành cực phẩm.

Với thần lực trong cơ thể Hạ Nhân hiện tại, hắn cũng đủ sức phát huy hiệu quả phòng ngự lớn nhất của món đồ này.

Chiếc ô vừa mở ra, trong nháy mắt đã lớn đến nghìn trượng.

CHƯƠNG 2253

Điền Quang Long hộc máu

Nắm đấm màu tím kia giáng thẳng xuống Tán Hành Quân Ngũ Hành của Hạ Nhân!

Sức mạnh thuần túy khổng lồ trực tiếp đánh bay chiếc ô khổng lồ rộng nghìn trượng.

Nhờ có chiếc ô khổng lồ bảo vệ nên Hạ Nhân không bị thương, nhưng hắn vẫn bị sức mạnh cuồng bạo cuốn theo, cùng chiếc ô bị đánh lui trăm nghìn trượng.

“Công tử...” Nàng có phần lo lắng nhìn Hạ Nhân.

Trên gương mặt Hạ Nhân thoáng hiện vẻ đau đớn nhất thời vì khí tức trong lồng ngực không thông: “Ta sẽ chặn hắn lại, mau mở vòng xoáy không gian!”

“Được...” Trịnh Hồng Lộc nói: “Công tử cẩn thận!”

Đúng lúc này, Điền Quang Long cũng vượt qua hư không, bay về phía Hạ Nhân.

Hơn nữa hắn không hề dừng lại, vừa đuổi kịp đã trực tiếp nện thêm một quyền.

Hạ Nhân lại撐 mở Tán Hành Quân Ngũ Hành.

Hắn chỉ một mực phòng thủ, không hề phản kích.

Dù sao... ngay từ đầu tên Điền Quang Long này cũng không định lấy mạng Hạ Nhân, chẳng qua chỉ là sắc đảm ngút trời mà thôi.

Quan trọng là người ta cũng khá sòng phẳng, quả thật đã đưa đồ.

Trong tình huống này mà quay lại giết hắn thì đúng là có hơi không đành lòng.

Đã lấy được đồ, chỉ cần cho tên này một bài học là đủ.

Nắm đấm khổng lồ lại nện xuống Tán Hành Quân Ngũ Hành.

Lần đầu Hạ Nhân撑 mở Tán Hành Quân Ngũ Hành, hắn không dùng toàn lực.

Bởi vì nơi lối ra có rất nhiều người, rất dễ khiến người khác chú ý.

Bị đánh bay ra ngoài trăm nghìn trượng trong bộ dạng lăn lộn chật vật cũng phù hợp với hình tượng một kẻ ở Thần Tôn cảnh bị đánh tơi bời.

Nhưng hiện giờ xung quanh không có ai, Hạ Nhân cũng chẳng cần khách sáo nữa.

“Mở...” Thần lực trong cơ thể hắn cuồn cuộn không ngừng, trong nháy mắt toàn bộ được truyền vào Tán Hành Quân Ngũ Hành.

Chiếc ô lớn màu xanh hóa thành màu đen, trực tiếp chắn trước nắm đấm.

Nắm đấm lại giáng xuống, nhưng Điền Quang Long không nhìn thấy cảnh Hạ Nhân bị đánh bay.

Ngược lại, hắn thấy Hạ Nhân tiến vào một vòng xoáy.

Tốc độ của tên này cũng cực nhanh, sau khi Hạ Nhân và Trịnh Hồng Lộc tiến vào thông đạo không gian, trước khi thông đạo khép lại, hắn cũng vút một cái chui vào theo.

Sau một phen chuyển đổi không gian, ba người xuất hiện tại Thần quốc Lời Nguyền.

“Đây là đâu?” Điền Quang Long nhìn Trịnh Hồng Lộc, không đợi nàng trả lời đã cười nói: “Khá lắm... tu sĩ không gian quả nhiên lợi hại, mới Thần Vương cảnh tầng mười mà đã có thể mở hư không rồi!”

“Tốt lắm, sau này nàng trở thành nữ nhân của ta, ta không cần phải vất vả lên đường nữa!”

“Công tử!” Trịnh Hồng Lộc nhìn Hạ Nhân, nói: “Nơi này hẳn là Thiên Ngô thần vực của Thần quốc Lời Nguyền, cách chủ thành Thiên Ngô thành của Thiên Ngô thần vực chắc không quá xa!”

“Ừ!” Hạ Nhân gật đầu: “Không tệ...”

Thấy Trịnh Hồng Lộc lấy thần cung ra, Hạ Nhân lại khoát tay nói: “Hồng Lộc, lui xuống...”

“Tên này để ta đối phó!”

Có kinh nghiệm từ lần giao đấu với Bạch Ngọc Tắc trước đó, giờ Hạ Nhân hoàn toàn không sợ Điền Quang Long.

Điền Quang Long dù là tu sĩ đại đạo Sức Mạnh, nhưng cũng chỉ mới tầng bốn, chẳng lẽ còn lợi hại hơn Bạch Ngọc Tắc đã mở ba mươi mốt thần khiếu hay sao?

“Ngươi?” Ánh mắt Điền Quang Long dán chặt vào Hạ Nhân: “Tiểu tử... ngươi thật sự quá ngông cuồng!”

“Ta đã nể mặt ngươi, chẳng lẽ ngươi thật sự cho rằng mình có thể ngồi ngang hàng với tiền bối Thần Vương cảnh rồi sao?”

Hạ Nhân không dài dòng với hắn, trực tiếp vung tay lấy ra thần khí cửu phẩm: Tu La Huyết Đao.

“Hít...” Trong khoảnh khắc nhìn thấy Tu La Huyết Đao trong tay Hạ Nhân, Điền Quang Long hít ngược một hơi lạnh: “Cửu... cửu cửu cửu... cửu phẩm?”

“Ngươi chỉ là Thần Tôn mà lại có thần khí cửu phẩm?”

“Hít...” Sau khi liên tục hít vào mấy hơi lạnh, Điền Quang Long nói: “Đỉnh thật...”

“Nhưng chênh lệch cảnh giới không phải chỉ dựa vào một món thần khí là có thể bù đắp!”

“Ngươi không cho rằng có thứ này là có thể giao chiến với ta đấy chứ?”

Hạ Nhân mỉm cười: “Không biết... nhưng... ngươi có thể thử xem...”

Thần lực truyền vào trong đó, pháp tắc Huyết Đạo và pháp tắc thuộc tính Hỏa ngưng tụ trên thân đao.

Một dải lụa đỏ rực từ trên trời giáng xuống, xé ngang không trung, rực rỡ vô cùng.

Thần lực bàng bạc mang theo uy áp vô song, trong nháy mắt khóa chặt hư không phạm vi mấy chục trượng quanh Điền Quang Long, khiến hắn di chuyển vô cùng khó khăn.

“Thiên Địa... Hồng Quyền...” Đối mặt với đòn đánh này của Hạ Nhân, Điền Quang Long không hề khinh địch, tung ra một quyền gần như dốc hết toàn lực.

Một quyền này khác hẳn quyền trước đó.

Tuy nắm đấm ngưng tụ ra vẫn rộng mười trượng, vẫn mang màu tím.

Nhưng lần này, trên nắm đấm màu tím lại phủ kín những đường vân màu vàng.

Hai luồng sức mạnh khổng lồ va chạm vào nhau, ngay sau đó bùng nổ dao động năng lượng vô song.

Một cơn sóng năng lượng có thể nhìn thấy bằng mắt thường quét về bốn phương tám hướng.

Hạ Nhân và Điền Quang Long mỗi người đều lùi lại trăm trượng!

“Lại đến...” Hạ Nhân cầm trường đao trong tay, lại chém ra một đao!

Tuy sức mạnh trong thần cách của hắn có hạn, nhưng sức mạnh được cất giữ bên trong Hồng Mông Chí Đạo Chung lại dư dả.

Hạ Nhân liên tiếp chém ra hơn mười đao, nhưng mỗi đao đều bị tên trước mặt đỡ được.

Hạ Nhân không khỏi cười khổ: Khá lắm, tu sĩ đại đạo Sức Mạnh quả nhiên quá mạnh.

Tên này tuy chưa chắc đánh thắng được Bạch Ngọc Tắc, nhưng tuyệt đối cũng không kém bao nhiêu.

Hạ Nhân không biết rằng Điền Quang Long đối diện đã lén thiêu đốt tinh huyết để cố gắng chống đỡ.

Chỉ cần thêm vài đòn nữa, hắn thật sự sẽ không chịu nổi.

Nhưng Hạ Nhân không tiếp tục tấn công mà vung tay thu trường đao lại: “Điền Quang Long, ngươi cứ rời đi... từ nay chúng ta không ai dây dưa với ai nữa, được chứ?”

Điền Quang Long hơi thở phào một tiếng, nói: “Ngươi nằm mơ đi, ngươi... a... a...”

“Hạ Nhân... ta chửi cả mười tám đời tổ tông nhà ngươi...”

Hạ Nhân cũng giật mình: Mẹ kiếp, ta ném ra hai con bướm mà thần niệm của tên này vẫn còn bền bỉ đến vậy, còn sức mắng ta sao?

Ngay sau đó, một Ấn Đại Thiên Quang bị hắn đánh ra, giáng thẳng vào người Điền Quang Long.

Thật ra thần niệm của Điền Quang Long tuy mạnh, nhưng cũng chưa đến mức quá đáng. Sau khi bị hai con Cửu Âm Thần Điệp tấn công, hắn đã đến bước nỏ mạnh hết đà, vì vậy Ấn Đại Thiên Quang vừa ném lên người hắn đã lập tức phát huy tác dụng.

Tên này đau đớn nằm trong hư không, gào thét om sòm.

Nhưng Hạ Nhân cũng không hành hạ hắn quá mức, vung tay thu Ấn Đại Thiên Quang lại rồi nói: “Điền đạo hữu... chúng ta không thù không oán, nhưng ngươi lại dòm ngó nữ nhân của ta. Hôm nay ta chỉ trừng phạt nhẹ để cảnh cáo, ngươi có phục không?”

“Phục rồi, phục rồi, phục rồi...” Điền Quang Long nói: “Ta phục... ta nhận thua!”

“Những thứ đã đưa cho ngươi, ta cũng không cần nữa!”

“Xin ngươi giải trừ ấn ký trên người ta, từ nay hai chúng ta coi như thanh toán xong!”

Hạ Nhân nói: “Được... nhưng... ngươi vẫn phải trả một cái giá!”

Điền Quang Long nghiến răng: “Ngươi nói đi, muốn gì?”

Hạ Nhân nói: “Tinh huyết của ngươi, ba giọt!”

“Ba...” Điền Quang Long nói: “Mẹ kiếp, ngươi đúng là độc ác...”

Hạ Nhân tiếp tục nói: “Bản nguyên đạo pháp Sức Mạnh lục phẩm của ngươi, ngưng tụ thêm cho ta mười khối...”

Nhìn sắc mặt Điền Quang Long càng lúc càng khó coi, Hạ Nhân lại đổi ý: “Thôi, mười khối thì bỏ đi, ngưng tụ cho ta hai khối!”

“Sau đó đưa luôn cả nhẫn của ngươi cho ta, coi như chiến lợi phẩm của ta!”

“Những thứ khác ta không cần!”